

het visserijblad

Vrijdag 2 mei 1975 — Nr. 18

ABONNEMENTEN : BINNENLAND 1 JAAR 1000 FR. — 6 MAANDEN 500 FR. — 3 MAANDEN 250 FR. — BUITENLAND 1100 FR. — HOLLAND 70 GULDEN — REDAKTIE, BEHEER, PUBLICITEIT EN DRUKKERIJ : H. BAELSKAAI 30, OOSTENDE — TEL 70.77.13/70.77.14 — P.C.R. 41.89.87 — H.R.O. 25202 — DIREKTEUR P. VANDENBERGHE

Nieuwe treiler voor Nieuwpoortse vloot

Wie vandaag, in de zeer moeilijke toestanden die het zeevisserijbedrijf meemaakt nog fors durft gaan investeren in de bouw van een vissersvaartuig, verdient waardering. Meer zelfs; wij moeten in zulke gevallen zelfs bewondering opbrengen want velen, laten we ze dan nog pessimisten noemen, vinden dat zelfs één frank teveel is geworden om het bedrijf op gang te houden. Zo te zien dus wel een weinig benijdenswaardige positie voor een visser die het uiteindelijk toch nog aandurft een schip op stapel te zetten, zijn laatste frank te spenderen en bovendien nog fors in de schulden te kruipen ook. Daarvoor is in de eerste plaats

nog geloof in het bedrijf nodig, geloof in de toekomst van een beroep dat, laten wij eerlijk zijn, toch wel de jongste jaren een scheve koers is gaan lopen. Wij kennen ze allemaal, de factoren die het bedrijf marginaal hebben gemaakt. Het heeft derhalve geen zin ze hier nog maar eens op een rijtje te zetten. Ze zijn er en we worden er dagelijks mee geconfronteerd. Vandaar dat er naar ons gevoel in de toekomst dient gekeken; dat er, eendrachtig als het even kan, moet gedokterd aan een sanering van de huidige situatie. Dat vooral de ondernemende reder dient geholpen.

De prachtige treiler N.15 «De Kottens» tijdens de korte trip die het vaartuig ondernam na de doop.

(Foto NVDK - Herman)

Zo'n man is Roger Calcoen, een 38-jarige stoere visser die van zijn vijftiende jaar de grote vlakke optrekt, op zoek naar vis die zijn vaartuig in bedrijf moet kunnen houden, die een stel vissers werkgelegenheid moet verschaffen en de bevolking bevoorraden met kwaliteitsvis. De centen die hij in de vissersstiel heeft verdiend zijn er aan; zij waren al een viertal jaren geleden voorbestemd om te worden geïnvesteerd in de bouw van een nieuw vaartuig. Nu is het toch zover gekomen en bovendien is er nog een krediet dat binnen een bepaald aantal jaren dient terug betaald. Geen cent meer in kas en opkijken tegen een forse schuld. Zo zal deze week Roger Calcoen, schipper en eigenaar van de N.15 „De Kottens” de grote vlakke op trekken. Speurend naar rijke visgronden — als die er nog zijn — en dan maar sleepjes binnenhalen tot de vingers er krom van staan. Voor Roger Calcoen bestaat immers geen alternatief. Geld verdienen, de schulden af betalen en er tussendoor nog de vele andere lasten dragen. Dat verdient meer dan lof, dat verdient onze bewondering en vooral..... onvoorwaardelijke steun. Van iederen dan en dat heeft de heer Vandenberghe in zijn rede op een krachtige maar gevoelige wijze doen uitkomen in zoverre dat er bij sommigen tranen weggepinkt werden en de aanwezige overheden zich bewust voelen van de ernst van de toestand.

De Nieuwpoortse visserskaai was zaterdagmiddag druk bevolkt. Vele franse ééndagstoeristen waren nieuwsgierige kijkers toen de netjes

(Vervolg blz. 3)

Burgemeester Mommerency tijdens zijn bijzonder opgemerkte toespraak

(Foto NVDK - Herman)

(Vervolg van blz. 1)

in de verf stekende N.15 „De Kottens” voorzichtig van de kaai weggleed voor een korte trip tot even buiten de havenkoppen. Vele genodigden waren na de doopplechtigheid aan boord gebleven. Enig mooi was dat; en maar handjesdrukken tussen door want iedereen wilde de eerste zijn om Roger Calcoen en zijn al even ijverige dame, het allerbeste toe te wensen.

Onder de vele personaliteiten bemerkten wij o.m. de hh. Vandewalle

vice kabinetschef van de minister van Landbouw; K. Michielsens van hetzelfde ministerie en R. Maertens van de Zeevisserijdienst te Oostende P. Hovart, directeur van het Rijksstation voor de Zeevisserij te Oostende; Debruyne, directeur van de N.M.K.N. ; volksvertegenwoordiger Dries Claeys ; vismijndirecteur Jef Verbanck, burgemeester Mommerency en zijn schepenen, de bouwers, de leveranciers, waterschout Vander Mijsbrugge en zijn staf en nog talrijke provinciale en stedelijke overheden.

BURGEMEESTER MOMMERCY : „IEDERE REIS IS EEN TEERLING- WORP”

Het was burgemeester Mommerency die als eerste de vele aanwezigen in de ontvangstzaal van de Nieuwpoortse vismijn toesprak. Hij liet zich hierbij als volgt uit :

„Het wordt voor Nieuwpoort opnieuw een belangrijke dag. Heden wordt onze vissersvloot met een nieuw vaartuig verrijkt.

Dit vaartuig, de N.15 „De Kottens” is werkelijk een parel voor onze Nieuwpoortse vloot. Dergelijke schepen dwingen onze bewondering af. Dit is een reden te meer om zowel de „Westvlaamse Scheepswerven” van Oostkamp, waar het casco werd gemaakt, als de werkhuizen SCAP, die niet alleen instond voor de inbouw van de motor maar voor de volledige uitbouw van het vaartuig, te feliciteren.

De gehele constructie is zeer modern. Maar wat is onze kennis daaromtrent, vergeleken bij die mensen die tot de „stiel” behoren. Oudere vissers (oude watteratten” mogen wij hen wel noemen) kunnen hun bewonde-

ring moeilijk onder woorden brengen. „Wat is er zoal niet veranderd, sedert wij de visserij begonnen ?” zuchten ze. Wat al heeft, om maar een voorbeeld te noemen, de wijziging inzake motoren niet een geweldige opgang gemaakt ? Van de motoren van 100 PK, die nog met een gloeilamp moesten opgewarmd worden om op gang gebracht te worden. Velen stelden zelfs voor dat het werkelijk 100 boerepaarden waren die men voor het schip had gespannen. Wat was de „logist” toen ? Er stond, benevens de stroozakken en de kooien, een eenvoudig, simpel driepikkeltje ter verwarming. En nog zoveel meer, te lang om op te noemen, maar zeker het nadenken waard. „Die goeie, oude tijd” placht men te zeggen. Toch is er vooruitgang nodig, en die mag niet gestremd.

Het vaartuig welke we zojuist bezochten is prima afgewerkt. Met verstomming zien we de prachtige machinekamer, het stuurhuis met alle apparaten, de verzorgde akkommodatie voor de bemanning, het kookhuis, om nog niet van het visruim te spreken.

Is het vandaag nog gerechtvaardigd onze vissers als „zwatelaars” te noemen ?

Germonprez, welke prachtige beeldrijke taal gebruikte om over onze vissers te schrijven, zou zeker op een volledig andere manier dienen te werk te werk te gaan mocht hij thans herbe-

ginnen. Een ruime kennis wordt verlangd van ons vissersvolk. Is het nog zo eenvoudig een dergelijk schip te besturen ? Wie durft het nog aan enorme investeringen te doen om dergelijke zaak renderend te maken ? Zie daar enkele pertinente vragen waarop niet zo onmiddellijk een antwoord kan gegeven worden.

Daarom gaat onze bijzondere dank naar de moedige, durvende eigenaar om het initiatief dat hij nam. Het volstaat evenwel niet het spiksplinternieuwe vaartuig te bewonderen; weinigen, buiten de visserijmiddens, weten in welke benarde, ja zelfs hachelijke toestand, onze visserij op dit ogenblik verkeert. Wetenschapslui zitten met de handen in het haar en zoeken naar een gezonde oplossing voor de zo dreigende overbevissing van onze Noordzee. Internationale bijeenkomsten worden belegd om daar een oplossing aan te geven.

Een ernstig probleem, waarmee de reders te kampen hebben zijn ongetwijfeld de hoge uitbatingskosten, vergeleken met een jaar terug. En toch..... moet het van onder de kiel komen, en wordt ieder reis een „teerling-smete”, er boven..... of er in !

(Vervolg blz. 5)

De bemanning van de N.15 „De Kottens” (Foto NVDK - Herman)

AAN REDER EN BEMANNING VAN DE N.15
BEHOUDEN VAART EN GOEDE VANGST VANWEGE

BRUSSELLE MARINE INDUSTRIES N.V.

Westendelaan, 1

8450 NIEUWPOORT

TEL. (058) 23 48 71

(7683V)

DE KOTTENS

Van waar komt die naam van het schip, vraagt de leek zich af? De vissers zelf en vele Nieuwpoortenaars kennen de Kottens enkel onder deze naam. Arthur en Roger Calcoen, ja daar hebben ze misschien nog van gehoord, maar Arthur en Roger van Kottens, dat kennen ze best veel beter. Het is een naam die niet weg te denken is uit onze visserij. We danken beiden, zonder de bemanning over het hoofd te zien, omdat ze naar Nieuwpoort zijn gekomen. Op U richten wij thans onze blik en in naam van het stadsbestuur, in naam van onze vissers met op kop onze „mienemeester” Joseph Verbanck. In naam van onze bevolking en in mijn persoonlijke naam wensen wij U het allerbeste toe. We zijn werkelijk benieuwd om de eerste vangst van de N.15 in onze verruimde vismijn te zien verkopen. Op U, mensen van het vak, kenners van de zee, rekenen wij.

Op 't schip van Nieuwpoort zitten betekent: „tenden alle smarten en tenden alle straten”. Dit wensen wij U en de gehele vissersbevolking zeker niet toe. Wel zou het ons bijzonder plezier doen mochten wij de spotnamen, en Nieuwpoortse Kabeljauweters terug krijgen.

Het zou een bewijs zijn dat de de visserij terug hoogtij viert in onze stad.

De N.15 wensen we goede reis, goede vangst en behouden terugkomst in de thuishaven”.

P. VANDENBERGHE : „STREVEN NAAR SANERING VAN MOEILIJKE TOESTAND”

Ook de h. Pros Vandenberghe, voorzitter van het Kustverbond, directeur van de rederscoöperatieve SCAP en de verzekeringsmaatschappij „Hulp in Nood” beklom het preekgestoelte. Hij bracht hulde aan iedereen die zich met de bouw van het schip had ingelaten, sprak lofwoorden t.o.v. de officiële instanties die de administratieve rompslomp tot een goed einde hadden gebracht en aan de financieringsmaatschappij N.M.K.N. (vertegenwoordigd door directeur Debruyne) die voor de ontbreken fondsen had gezorgd.

Bijzonder veel waardering en bewondering had hij evenwel over voor reder Roger Calcoen en zijn echtgenote. Twee noestwerkende mensen die het, niettegenstaande de moeilijke tijden, toch konden opbrengen een nieuw vaartuig te bouwen.

„Zulke mensen verdienen onze eerbied”, aldus de h. Vandenberghe, „want weinigen kunnen zich een idee vormen van de bijna ondraaglijke financiële inspanningen die deze mensen hebben gedaan. Nauwelijks te halen als wij even pessimistisch mogen zijn. Het strekt hen even-

De doopplechtigheid van de N.15 «De Kottens» door onze visserijalmoezenier E.H. Cornillie.

(Foto NVDK - Herman)

wel tot eer dat ze ondanks alles in de zeevisserij blijven geloven. Met dergelijke mensen valt er verder te bouwen aan de toekomst van ons bedrijf. De hoop opgeven is al te gemakkelijk, maar dat getuigt dan niet van ondernemingsgeest. Ik geef dan ook de verzekering dat wij Roger en zijn familie verder zullen helpen, ten koste van vele inspanningen als het moet.

We zijn ten andere overtuigd dat onze Overheid van Landbouw, daarin gesteund door Verkeerswezen en het N.M.K.N. bewust zijn van de noodzakelijkheid onze visserij doorheen die crisis te helpen. Dit kan en zal in samenwerking tussen hen en de visserij mogelijk zijn.

Weliswaar verschillen nu en dan onze meningen. Maar die Overheid heeft nationale en internationale overwegingen en beslissingen te doen eerbiedigen.

Van hen mogen we nochtans in de komende maanden belangrijke en hulpgevendende maatregelen verwachten.

Het is met die gedachte en die hoop dat er nog reders gevonden worden, die het aandurven dergelijke kapitalen, waarin de duur gespaarde centjes van Mama en Papa, van broer en zuster, van familieleden en andere, te risiker. Het is ook met deze kopzorgen dat we vandaag die rozen bezorgen aan een naarstige vissersvrouw in de hoop dat het geen doornen zullen worden en een barometer aan Roger Calcoen, hem meldend dat wanneer de storm opsteekt en zijn uitbating in moeilijkheden verkeert, hij steeds zoals zoveel anderen, beroep mag doen op „Pros”.

Deze rede, met zoveel overtuiging komende uit het hart van hem die sedert 40 jaar vooral de kleinen uit onze visserij steeds bijgestaan heeft, werd op warm handgeklap onthaald en gevolgd van een receptie, welke de stad Nieuwpoort eer aan doet.

EEN LUNCH

Daarna had voor een honderdtal genodigden, ambtenaars, politiciers, familieleden en bemanning een lunch plaats in het uitstekend restaurant „Het Vissertje”, waar door

volksvertegenwoordiger Dries Claeys die onze visserij door dik en dun verdedigt en de heer Vandenberghe nog het woord gevoerd werd, hopen dat de komende maanden de visserij uit het slop zou komen.

TECHNISCHE GEGEVENS

De N.15 „De Kottens” is een bokkentreiler met een lengte van 34,80 m voor een breedte van 7,60 m en een diepgang van 4,10 m. De voortstuwing geschiedt bij middel van een dieselmotor ABC-type 8 MDXC met een vermogen van 1000 PK bij 700 t.p.m. Deze motor drijft via een Brevo-keerkoppeling — type 8516 DRX — een mangaan bronzen schroef aan met een doormeter van 2.300 mm en geleverd door de firma Van Voorden uit Zaltbommel. Deze schroef draait in een Hodistraalbuis. De capaciteit van de brandstoftanks bedraagt 86.000 liter brandstof. Het visruim heeft een inhoud van 160 m³. Het visruim wordt gekoeld door een koelmachine merk SCAP. Het ijs wordt aan boord vervaardigd voor het koel houden van de vis. De ijsmachine merk Proma wordt gevoerd door zoetwater in de voorpietank met een capaciteit van 16.000 liter. Benevens de centrale verwarming, een boiler en een hydrofoor is het vaartuig eveneens uitgerust met een diepvrieskast, een frigo, een dampkap en een complete keukeninstallatie.

De hulpmotor is een Lister Hyam van 52 PK bij 1.500 t.p.m. Deze hulpmotor drijft de hulpgenerator, de luchtpomp voor de stuurmachine en een hulpsmeeroliepomp voor de hoofdmotor aan. De elektrische uitrusting bestaat uit een hoofdgenerator van 30 KW en een hulpgenerator van 15 KW. De boordspanning is 115 V-gelijkstroom. De batterij is een OD-Ni-batterij 115 V - 200 Ah. De machinekamer wordt verlucht door twee persventilatoren van 4.000 m³/h elk en een afzuigventilator van 2.000 m³/h. De bilgespomp en de hulpkompressor wordt elektrisch gedreven. Voor de pneumatische bediening van de vislier is een compressorgroepje voorzien welke automatisch voldoende luchtdruk opbouwt voor deze bediening. De schroefas wordt door een automa-

tisch meetapparaat met vet gesmeerd. De elektronische apparatuur werd geleverd door de firma SAIT-electronics en bestaat uit zender-ontvanger ER 402-SSB, twee dieptemeters Elac, een automatisch pilot Arcas 450, een VHF zender-ontvanger D60, een radar Kelvin Hughes, een supplementaire ontvanger en een omroepinstallatie.

De 4-trommel vislier type FM 1111-4 van de N.15 is van het bekende fabrikaat „Brusselle” en wordt elektrisch aangedreven door een elektromotor van 128 PK bij 925 t.p.m. Hiermede wordt een trekkracht verzekerd van gemiddeld 6,5 ton bij een inhaalsnelheid van 75 m per minuut en die kan oplopen tot 10,4 ton.

Zoals alle moderne vislieren wordt ook deze lier volledig op afstand vanaf de brug pneumatisch bediend, zowel de remmen als de koppelingen van de hoofd- en de hulp-trommels. Deze kunnen respectievelijk opwinden: 600 vadem diam. 26mm per hoofdtrommel en 95 m diameter 18 mm per hulptrommel. Merkwaardig is daarbij de nieuwe afstandsbediening waarmede de klauwkoppeling en rem van iedere trommel door één enkele handle op een gekombineerde luchtklep bediend wordt. Met dit systeem bekomt men een extra-beveiliging tegen ontijdig in- en uitschakelen met open of gesloten rem.

Benevens de vislier leverde „Brusselle Marine Industries” eveneens de hydraulische stuurinrichting van het type HSP.100 R, een bijzonder geslaagde installatie, waarop de reder heel wat gesteld was voor de maximale veiligheid, namelijk de voeding van de machine door middel van twee afzonderlijk werkende pompen: een eerste door de hulpdieselmotor gedreven en een tweede door een elektrische motor aangedreven, zodat men de keuze heeft van de ene naar de andere pomp over te schakelen. In het stuurhuis werden drie handles voorzien: de centrale stuurpost, één aan stuurboord en één aan bakboord. Deze zijn elektrisch verbonden aan een hydraulische schuif met elektromagneten die, zolang zij onder spanning gezet worden, de stuurmachine laten uitwijken tot maximaal 35 graden SB of BB. Een elektrische roerstands-aanwijzer met regelbare verlichting rondt het geheel van de „Brusselle” levering af.